

V. Om det gamle testaments revision og Grundtvigs ansættelse ved Frelasers kirke.

I Münters dagbøger findes nogle oplysninger om begge disse sager, der omtaltes i »Kirkehist. saml.«, 3die række, III, s. 693 og 698. — Når jeg med hensyn til revisionen har bemærket, at det er rimeligt nok, at Mynster har ret i, at kongen nærede uvillie imod den, da bekræfter Münter dette, når han 1820 — året efter at han havde gjort kan-celliet foreslag om sagen — skriver:

»Meine Absicht eine Commission zur Revision der Uebersetzung des Alten Testaments organisirt zu sehen, konnte ich bis jezt nicht erreichen. Ich machte dem Könige ein Paar Male Vorstellungen darüber. Er ist aber nicht dafür, dass das Alte Testament so sehr wie das Neue gelesen wird: aus den Gründen, die gewöhnlich angeführt werden. Ich fürchte, dass Clausen oder Gutfeld dagegen arbeiten! Und die Bibelgesellschaften scheinen auch von ihrem Credit verloren zu haben. Deutlich merkte ich dieses aus einem Gespräche mit dem russischen Gesandten. Man wittert jetzt überall Carbonares«.

Som det paa ovenanførte sted er bemærket, indstilledes til kapellaniet ved Frelasers kirke d. 23 oktober 1821: 1) E. Tryde, 2) Grundtvig, 3) B. Münter, 4) P. W. A. Riis. — Münter fortæller, hvorledes han har bedt kongen om embedet for sin søn og nærede det bedste håb om, at han skulde få det. »Aber was geschah? Eben als sie vergeben werden sollte, ging der Stiftsprobst zum König und verbat sich Grundtvig. Wenig Stunden danach hatte Grundtvig die Stelle«. — Det er højst sandsynligt, at stiftsprovst Clausen kan have frabedt sig at få Grundtvig ansat i sit provsti; derimod er det vel mere tvivlsomt, om det just var dette, der bevægede kongen til at udnævne ham. Men umuligt er det ikke, at denne, der var ængstelig for, at nogen skulde få indflydelse på ham, kunde have besluttet at straffe stiftsprovsten for, hvad han måske har anset for en uberettiget indblanding i ting, der ikke kom ham ved.